

PIASTA (3) *sb f*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg N piasta (2). ◇ G piasty (1). ◇ [pl G piast.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Środkowa część koła u wozu, w której znajduje się oś i zbiegają się szprychy; modiolus Mącz, Cn; canthus BartBydg (3) : Cantus, curvatura seu circumferentia rotae, pyasta BartBydg 22; Modiolus in rota cui affixi sunt radii, Piaftá kołowa w której oś chodzi á ná której łzpice łtoyą. Mącz 228d; [Item tympanum dicitur meditullium rote {(piafta)} Glosy II 64 nr 42; Item a labore 221 piasth similiter ad rotas tormentorum per gr. 1 a qualibet mrc. 4 gr. 29 RachBonera 1558 117, 116 [2 r.]; Piáftá/ Modiolus rotae. Volck Qqq2v].

Przysłowie: Strzedz niewiáfty nálewác piasty. BierEz P2v.

ES